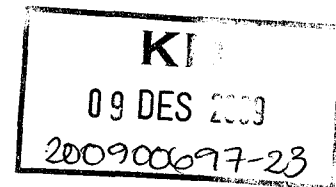

**DEN NORSKE
LEGEFORENING**

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep.
0032 OSLO

Deres ref.:

Vår ref.: 09/4342

Dato: 08.12.2009

Høring - Utkast til forskrift om kvalitetssikring i høyere utdanning

Den norske Legeforening viser til høringsnotat om Utkast til forskrift om kvalitetssikring i høyere utdanning og fagskoleutdanning. Notatet er distribuert til relevante organisasjonsledd i Legeforeningen og foreliggende uttalelse er behandlet i Legeforeningens sentralstyre.

Innledningsvis er det grunn til å presisere at Legeforeningen i all hovedsak støtter forslagene i foreliggende forskriftsutkast. Det er nødvendig med et kontinuerlig fokus på kvalitetsutvikling og kvalitetssystemer i høyere utdanning og fagskoleutdanning, og forslagene anses som et utslag av dette.

Legeforeningens vurdering er at nasjonale krav til utdanningsinstitusjonene er nødvendig for å oppnå samme kvalitet på landsbasis.

En hovedutfordring for de medisinske utdanningsinstitusjonene er mangel på kvalifiserte medisinske "lærerkrefter", noe som skyldes svikt i rekruttering. Denne utfordringen bør tas med i kravene, formulert som at det må være samsvar mellom antallet studenter og antallet kvalifiserte medisinske professorer. NOKUT bør sørge for normeringstall for forholdet mellom antall studenter (legestudenter) og forskningskolerte, legeutdannede universitetslærere som kreves for å gi en moderne, forskningsbasert medisinsk basisutdannelse. Det kan for eksempel gjøres ved at NOKUT stiller krav i henhold til akkreditering jf § 3-3 (3) punkt d, der det står: "Institusjonen skal ha ansatte i undervisnings- og forskerstilling på de fagområder som inngår i studiene".

Dette vil kunne motvirke at antallet studenter og undervisnings- og forskerstillinger ved institusjonen og at forskningsstillinger blir salderingspost i en trang økonomi.

Ved høyere utdanningsinstitusjon bør det også stilles krav om at institusjonen skal ha forsknings- og faglig utviklingsvirksomhet og at det skal være ansatte i forskerstillinger på de sentrale fagområdene som inngår i studiene.

En gjennomgående vurdering er at samtlige krav må tilpasses for å nå målene med kvalitet i medisinerutdanningen. Kravet som om at forskning hører med til institusjonens primærvirksomhet både ved høyskoler, vitenskapelig høyskoler og universitet.

Når det gjelder akkrediteringen av universiteter stilles det i forskriftsutkastet krav til en stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad på minst fire fagområder. Legeforeningen mener at man i forskriften legger vekt på at universiteter som har 5- og 6-årige utdanningstilbud bør ha en basal forskerutdanning som en integrert del av utdanningstilbudet.

Dette for å understreke viktigheten av en forståelse for forskning uansett om studentene velger et forskningsløp eller ikke etter endt utdanning.

Behov for ytterligere krav til kvalitetssystem

Legeforeningen mener at tillegget om at praksisopplæring bør inngå i disse kvalitetssikringssystemet som en viktig del av medisinstudiet. Medisin er et fag basert på humanistisk vitenskap og naturvitenskap. Vitenskapsteoretisk skoleing og forskning er en viktig del av utdanningen. Dette gjelder nok ikke kun medisinerutdanningen, men de fleste høyere utdanninger.

Det bør i forskriften tas inn krav om et internt kvalitetssikringssystem som bidrar til at studentene i løpet av sin utdanning får et innblikk i forskning, muligheten til forskning i løpet av studiet. Dette for å kunne øke muligheter for rekruttering til forskning og til å vekke en interesse for å kunne holde seg faglig oppdatert innenfor eget fagfelt. Dette er spesielt viktig i medisin hvor endringer skjer svært fort.

Behov for hyppigere evalueringer

Det legges opp til evalueringer av kvalitetssikringssystemet hvert 6. år. Legeforeningen mener dette er for sjeldent for universitetene – og for medisinerutdanningen.

I denne sammenhengen er det mulig å differensiere på utdanningsnivåer ut fra behov og ressursbruk. Alternativ kan det tas inn en øvre grense om at det "ikke skal gå mer enn 6 år", men med tydeliggjøringer i motiver om at evalueringer bør gjøres oftere.

Bruk av sakkyndige

Legeforeningen mener at bruken av sakkyndige for å akkreditere og evaluere utdanningsinstitusjoner er vesentlig for kvalitet. Dersom det benyttes sakkyndige med relevant kompetanse kan dette bidra til en god faglig evaluering tilpasset de enkelte studier. Hvordan oppnevningen skal skje bør vurderes i henhold til målene skal oppnås. En slik oppnevning av sakkyndige bør foretas i dialog med fagmiljøet som skal evalueres. Faglig vitenskapelig kompetanse er helt avgjørende ved oppnevning av sakkyndige personer innenfor medisinsk utdanning. Et godt samarbeid mellom praktiserende yrkesutøvere og universitetslærerne i medisin vil gi den beste sakkyndige fagkomité.

Krav til revidering

Når det gjelder revidering av akkrediterte studier (§3-4) fremkommer det i forslaget at "Dersom NOKUT finner ut at et studietilbud ikke er i tråd med de krav som stilles, skal institusjonen gis en rimelig frist på inntil 2 år til å iverksette tiltak". Legeforeningen mener dette er en for vid tidsfrist. Dersom studietilbudet ikke er i tråd med de krav som stilles bør dette kunne korrigeres i løpet av 6 måneder. Hvis ikke risikerer man at studenter tar 2/3 bachelorgrad på et studium som ikke opprettholder de krav det burde.

Behov for nasjonale evalueringer

Ved anvendelse av endringene i denne forskriften på legeutdanningen ved de medisinske fakultetene, vil NOKUT i større grad kunne forebygge svikt i legeutdanningen ved institusjonene. Nasjonale evalueringer av medisinerutdanningen i Norge er et tiltak som Legeforeningen ønsker og håper at Kunnskapsdepartementet og NOKUT gjennomfører.

Med vennlig hilsen
Den norske Legeforening

Geir Riise
Generalsekretær

Anne Kjersti Befring, Direktør
Forhandlings- og helserettsavdelingen

Saksbehandler: Bente Kvamme